

[Christmas Møller.]

er intet Land, som ikke i allervæsentligste Grad lægger Hovedvægten paa det gamle, det rigtige, det smidige Middel: Toldvejen.

Gennemgaar man den som Bilag til Lovforslaget trykte Oversigt, vil man se, at overalt gælder det, at enten partielle eller generelle Tillæg til Toldlovene er den Vej, man er gaaet. Dermed skal naturligvis ikke være sagt, at der ikke ogsaa er anvendt anden Vej, at der ikke er anvendt Kontingentering — det er jo ligetil, at naar det ene Land begynder at kontingentere, bliver det andet Land næsten tvunget over i det —, men i det store og hele kan man sige, at andre Lande er gaaet netop ad de Toldveje, som vi for vort Vedkommende har peget paa.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger om selve Lovforslaget. Mange Bemærkninger om det og om den højtærede Handelsministers Fremstillingsmåte har jeg ikke at gøre. Lovforslaget er, som alt sagt, nogenlunde enslydende med det Udkast, der forelaa den 30. September. Man har angaaende Prisstigning rettet Ordet „urimelig“ til „ubegrundet“, og det er, saa vidt jeg kan se, bortset fra Fordelingen af nogle Pladser i Valutaraadet, den eneste faktiske Ændring, der er sket. Men der er jo unægtelig sket nogle Ændringer fra den gældende Lov, og der er unægtelig ogsaa en Forskel paa den Maade, paa hvilken dette Forslag blev fremsat af den nuværende Handelsminister, og den Maade, paa hvilken tilsvarende Forslag blev fremsat af den tidligere Handelsminister.

Jeg vil ikke sige, at det ærede Medlem Hr. Hauge gjorde Undskyldning for sin Tilværelse — det havde han jo heller ikke Grund til —, men jeg har Lov til at sige, at det ærede Medlem Hr. Hauge altid fremsatte Valutalovforslag paa den Maade, at han sagde, at han var ked af det, det var trist, vi skulde have en saadan Lov, det var noget ubehageligt. Det mener den nuværende Handelsminister ikke. Nej, han fremsatte Forslaget paa en helt anden Maade. Det var Sejrens Fanfare, der lød: Valgets Spørgsmaal, Valutaloven, der er da ingen, der kan være i Tvivl om, at det er Vejen.

Det kan heller ikke nægtes, at Forslaget ser anderledes ud end den gældende Lov. Der er her Tale om tre Stadier: den gældende Lov, Udkastet af 30. September og det foreliggende Lovforslag. De to sidste er nogenlunde ens, men der er betydelig Forskel mellem dem og den gældende Lov. 45-pCt.-Regelen har faaet Afsked i Naade og med Pension. Den var

heller ikke bedre værd, tør jeg nok sige for den fungerede ikke meget i det sidste Aars Tid. Og der er ogsaa sket andre Ændringer, Ændringer, som gør, at man har Lov til at sige, at Handelsministerens Magt bliver betydelig større efter den Lov, der her foreligger Forslag til, end efter den gældende Lov.

Man har bevaret Rigsdagens Valutaudvalg. Jeg maa tilstaa, at jeg ved ikke rigtig hvorfor. Jeg synes, at man skulde stryge det. Vi vil i hvert Fald foreslaa det strøget, fordi der skal være Klarhed i Forholdet, Klarhed over, at Stillingen med Hensyn til dette Forslag er den, at vi er saa skarpe Modstandere som overhovedet tænkeligt af Fortsættelsen af et System, som fører direkte ind i mere og mere Statsformynderskab. Derfor siger jeg, at der med Hensyn til dette Forslag og Enkeltheder deri overhovedet intet er at forhandle om, for det er klart, at Regeringen kan overhovedet kun forhandle om Smaating, Ændringer, som ingen Betydning har.

Hvad angaar Bestemmelsen i § 11, vil jeg sige, at Stillingen er den, som jeg tror, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde det, at vi har stillet os skarpt mod Priskontrol, og den er vi ogsaa imod, men det kunde da ikke falde mig ind at benægte, at naar man borer et Erhvervsliv ind i faste Baner, naar man giver Valutaattester, saaledes at det er Statsmagten, der bestemmer, hvor meget der maa indføres, naar det er Statsmagten, der næsten bestemmer, hvilke Fabrikker der maa være, thi nye kan ikke komme, saa er Spørgsmaalet om Priskontrol et helt andet Spørgsmaal end Spørgsmaalet om Priskontrol i et frit Samfund. Hvis man har Magt til at gennemføre en Tilstand, hvorunder der kun kan være de og de bestemte Virksomheder, saa maa Priskontrol være den logiske Følge deraf.

Heri ligger ingen Tilslutning til Priskontrol og heller intet Ønske om Priskontrol. Jeg ønsker det hele bort og frie Forhold; Toldforanstaltninger og de Veje, vi kan gaa, kræver ikke Priskontrol. Men jeg kan ikke benægte, at til et Forslag, som paa den Maade efterhaanden lægger hele Magten i Handelsministerens og Administrationens Haand, følger sig som et naturligt Led dette, som den store og almindelige Befolkning maa finde rimeligt.

Derfor siger jeg til Regeringen, at saaledes som den har forelagt dette sit Forslag af 30. September og for øvrigt efter Valget den 13. November, saa er der intet at forhandle om. Vi ønsker et helt andet